

»Luna sije« v italijanskem prevodu. „Rinnovamento“, goriški list, ki poleg puljskega „Diritto Croato“ v italijanskem jeziku izvrstno zagovarja slovenske pravice na Primorskem, priobčuje tudi prevode naših najboljših pesniških in leposlovnih proizvodov. Takó je prinesel nedavno Prešérnovo pesem „Luna sije“, katero je preložil urednik g. *Ivan Križar*; le-tá prevod se nam vidi takó lep, da bodi tukaj priobčen v celoti:

Sotto il verone.

Splende la luna,
squillano l'ore
tarde alla torre della città,
ma dall'angoscia
ch'ange il mio core
non dormo e pace l'anima non ha!

Tu sei, mia bella,
tu la cagione
dei miei tormenti, dei miei sospir;
smarrito ho il sonno
e la ragione;
la notte e il giorno mi fai languir.

Il tuo bel volto
roseo, ridente
sculpito stammi negli occhi ognor;
coi suoi sospiri
il core ardente
te cerca e brama, mio solo amor.

Vieni, mia bella,
sul tuo verone —
ci guardan tacite le stelle in ciel,
non altri. Ah, vieni,
che il tuo garzone
ti attende; fidati del tuo fedel!

Vieni, mia bella,
sul tuo verone —
ci guardan tacite le stelle in ciel,
non altri. Ah, vieni,
che il tuo garzone
ti attende; fidati del tuo fedel. —

Fammi un sol cenno,
dolce mio bene,
se temi forse di favellar!
Nessun risponde,
Ella non viene...
Qui solo, o misero, che degg'io far?

Tremule stelle
deh, voi guardate
s'ella riposa, se dorme ancor!
Del suo verone
dietro le grate
m'ascolta o ad altri donato ha il cor?

S'ella già dorme,
s'ella riposa,
luna pietosa, non la destar:
e se in silenzio
m'ascolta, ascosa,
col tuo bel raggio non la turbar!

Allor che ad altri
darà il suo affetto
e me negletto, tradito avrà,
tosto il mio core
morrà nel petto:
dal duolo, o misero, si spezzerà!

Pri tej priliki tudi omenjamo, da je 22. zvezek dunajskega časopisa »An der schönen blauen Donau« z dné 15. listopada na posebni glasbeni prilogi priobčil isto pesem v znanem Samhaberjevem prevodu. Postavil jo je za samospjev s spremljevanjem klavirja *Gustav Adolf Schmidt*.

Znameniti grobovi. Dné 22. prosinca je umrl v Madridu *José Zorrilla y Moral*, največji španski pesnik sedanjega časa. Spisal je več izvrstnih veseloiger, potem pa se je posvetil zgolj liriškemu pesništvu. Pred petimi leti je bil kár najslavesneje venčan

za pesnika. On in angleški pesnik Tennyson sta bila jedina in poslednja venčana pesnika v Evropi.

V Peterburgu je meseca svečana umrl sloveči mineralog *Nikolaj Ivanovič Kokšarov*. Njega najimenitnejše delo »Russkaja mineralogija« je izšlo leta 1853. in mu pridobilo članstvo ruske carske akademije; potem pa so ga za svojega člana imenovale tudi akademije v Parizu, Londonu, Turinu in Monakovem. Sosebno velike so njegove zasluge za kristalografijo.

Duó 3. sušca je umrl v Florenci sloveči poljski pesnik *Teofil Lenartowicz*, porojen leta 1822. v Varšavi. Dasi je dovršil samo ljudsko šolo, pridobil si je vendar toliko izobrazbo, da se je vzpel celo do podtajniške službe v ministerstvu. Poslednjih 30 let je živel v Florenci. Lenartowicz je izdal tri zbirke pesmij in več drugih spisov; Poljaki ga štejejo med svoje najboljše književnike.

Duó 5. sušca je umrl v Parizu kulturni in literarni zgodovinar prof. *Hipolit Taine*, jeden največjih učenjakov in mislecev tega stoletja. Izmed premnogih njegovih spisov slujeta sosebno zgodovina angleške književnosti, ki je izšla leta 1864., in studija »Les origines de la France contemporaine« (1878.—1884.), v kateri prikazuje razvitek moderne Francoske.

Pesniki, pripovedovalci in učenjaki slovenski. Ljubljanski fotograf g. *Jožef Armič* nas je te dni razveselil z jako lepim delom, katero bode gotovo ugajalo vsem prijateljem naše književne zgodovine. Zbral je namreč na treh lepó izvedenih kartonih doprsne podobe 65 odličnih pesnikov, pripovedovalcev in učenjakov slovenskih. Prva skupina nam kaže književnike do leta 1850., druga od leta 1850. do leta 1870. in tretja od leta 1870. do današnjih dnij. Slike so posnete po fotografijah in imajo medajlonsko obliko. Zbirka seveda ni mogla biti popolna, ker ni bilo možno dobiti ni slik še živečih književnikov; navzlic temu pa so vsi trije kartoni lepo praznično darilo. Svojim čitateljem jih priporočamo tem rajši, ker jim je cena jako nizka; vse tri skupine skupaj se dobivajo za 3 glđ. 30 kr. pri g. Jožefu Armiči v Ljubljani. Naj bi jih ne pogrešala nobena hiša slovenska!

Listnica. Breda. Danes nismo mogli priobčiti ničesar. Oprostite! — S. Pesem »Slovó« je nezrela po obliki in še bolj po vsebini. Sodite n. pr. sami:

»Vse vničila volja mu nje je očeta,
Ki sam si izvolil za hčerko je zeta,
In njemu, ki ljubi ga, dala slovó
Bo danes, ker jutri poroka vže bó!«

V tej kitici pač ne tiči ni trohica poezije! — Sava. »Potnik« bi še bil, dasi ni kaj posebnega, tóda stiki: »dél — šél; deklè — vodél; pil — poljubíl (!); deklè — vé!« »Pevec« nam prija v vsakem oziru še meuj. — N. Takih stvarij naš list ne vzprejema. — P—č. Z národnimi stvarmi smo preskrbeni vsaj za deset let. Saj niti z dosedanjiní ne moremo na dau! — V—r. Nerabno.

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 glđ. 60 kr., pol leta 2 glđ. 30., četrť leta 1 glđ. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 glđ. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Izdajatelj **Janko Kersnik**. — Odgovorni urednik **dr. Ivan Tavčar**.

Upravništvo »Národna Tiskarna« Kongresni trg št. 12. v Ljubljani.

Tiska »Národna Tiskarna« v Ljubljani.